

door Kaare Klint ontworpen stoel worden genoemd, voor een deftig interieur, directiekamer enz. hoogst eenvoudig en toch zeer voornaam en volmaakt van „zit”.

Deensch zilver heeft in ons land al jaren bekendheid gehad door de producten van de zilversmederij Georg Jensen. Men ziet hier naast het oudere werk van Jensen (sinds overleden) dat van latere jaren, waaronder veel van zijn medewerkers als Jörgen Jensen en Harald Nielsen. Daarnaast werk uit andere ateliers als van A. Michelsen, voor wien de architecten Kaj Fisker, Kaj Gottlob, Arne Bang e.a. ontwerpers zijn, van de zilversmeden Hingelberg, Henning Wolfhagen e.a. De zin voor het geacheverde en voor den tegelijk sierlijken en eenvoudigen vorm manifesteert zich in het Deensch zilver wel bijzonder duidelijk. Het zijn voorwerpen, waarvan het in de hand houden op zichzelf al een genot is. Het is ook in het zilver, dat de Deen een aanleg voor decoratie en een fantasie openbaart, welke wij aan Denemarken mogen benijden.

Gaf het glaswerk niets te zien, dat veel beter of veel anders was dan het goede, dat wij hier tegenwoordig maken, het porselein en het aardewerk daarentegen wel. Het hier bekend geworden, nogal banale Deensch porselein met min of meer naturalistische decoratie, zag men op de tentoonstelling niet; daarentegen goed werk van de Kon. Porselein Fabriek en van de fabriek Bing & Gröndahl, die beide over bekwame ontwerpers beschikken en verder van afzonderlijk werkende pottenbakkers. Er waren enkele unica als de groote, prachtige vaas van Jean Gauguin (zoon van Paul Gauguin, den schilder), maar het meeste was serie-werk, echter zeer gaaf en getuigende van een gevorderde materiaalbehandeling, zoo b.v. de groote inzending aardewerk (in den catalogus ten onrechte „steengoed” genoemd) in sang-de-boeuf van de Kon. Porseleinfabriek. Minder geslaagd was het lichtgroene celadon van dezelfde fabriek, waarvan noch de kleur noch de decoratie kon bekoren. Een prachtig product van de porseleinfabriek Bing & Gröndahl zijn de figuren in wit porselein van Kaj Nielsen. Men kent hier dit soort werk vooral in het Duitsch porselein. Plastisch zijn deze dingen van Nielsen zeer fraai en gevoelig; technisch zijn ze volmaakt. Het is iets, dat men in Nederland niet maakt.

Het sterkst heeft de nationale traditie zich voortgezet in de weefkunst. Toen het oude handwerk verloren dreigde te gaan hebben omstreeks 1900 twee architecten, Nyrop en Rosen den stoot gegeven tot een nieuwe handweefkunst op den grondslag van de oude boerenhuisvlijt. Een organisatie werd hiertoe opgericht en thans wordt in heel Denemarken weer met de hand geweven. De vereeniging, welke de inzenders voor deze heele tentoonstelling bijeenbracht „Selskabet til Haandarbejdets Fremme”, werd in 1928 opgericht met het doel de Deensch handwerken en het Deensch weven te doen herleven. Zij heeft in Kopenhagen een winkel, waar het werk der leden wordt verkocht en dit werk is aan een maandelijksche censuur van een comité van